

Parasha 43 Torah

Fjerde Mosebok/Numbers/Bemidbar

[Kapittel 33](#)

[Kapittel 34](#)

[Kapittel 35](#)

[Kapittel 36](#)

Kapittel 33

¹ Dette er reisene til Israels barn, da de brøt opp fra landet Egypt, hæravdeling for hæravdeling, under Moshes og Arons ledelse. ² Etter YHVHs befaling skrev Moshe ned alle stedene der de begynte reisene sine fra. Dette er reisestrekningene deres, ut fra stedene der de begynte reisene:

³ De brøt opp fra Ramses i den første måneden, på den femtende dagen i den første måneden. På dagen etter påske dro Israels barn frimodige ut framfor alle egypternes øyne, ⁴ mens egypterne selv måtte begrave dem som YHVH hadde slått i hjel blant dem, alle de førstefødte, da YHVH holdt dom over gudene deres. ⁵ Så brøt Israels barn opp fra Ramses og slo leir i Sukkot.

⁶ Og de brøt opp fra Sukkot og slo leir i Etam, som er ved grensen til ørkenen. ⁷ De brøt opp fra Etam og vendte tilbake til Pi-Hakiroth, som er øst for Ba'al-Safon, og de slo leir nær Migdol. ⁸ De brøt opp fra Pi-Hakiroth og gikk midt gjennom havet og ut i ørkenen. De dro tre dagsreiser ut i Etam ørkenen og slo leir i Mara. ⁹ De brøt opp fra Mara og kom til Elim. I Elim var det tolv vannkilder og sytti palmetrær. Så slo de leir der. ¹⁰ De brøt opp fra Elim og slo leir ved Rødehavet.

¹¹ De brøt opp fra Rødehavet og slo leir i Sinørkenen. ¹² De brøt opp fra Sinørkenen og slo leir i Dofka. ¹³ De brøt opp fra Dofka og slo leir i Alusj. ¹⁴ De brøt opp fra Alusj og slo leir i Refidim, der det ikke var vann som folket kunne drikke. ¹⁵ De brøt opp fra Refidim og slo leir i Sinaiørkenen. ¹⁶ De brøt opp fra Sinaiørkenen og slo leir i Kibrot-Hatta'ava. ¹⁷ De brøt opp fra Kibrot-Hatta'ava og slo leir i Haserot. ¹⁸ De brøt opp fra Haserot og slo leir i Ritma. ¹⁹ De brøt opp fra Ritma og slo leir i Rimmon-Peres. ²⁰ De brøt opp fra Rimmon-Peres og slo leir i Libna. ²¹ De brøt opp fra Libna og slo leir i Rissa. ²² De brøt opp fra Rissa og slo leir i Kehelata. ²³ De brøt opp fra Kehelata og slo leir ved Sjeferfjellet. ²⁴ De brøt opp fra Sjeferfjellet og slo leir i Harada. ²⁵ De brøt opp fra Harada og slo leir i Makhelot. ²⁶ De brøt opp fra Makhelot og slo leir i Takat. ²⁷ De brøt opp fra Takat og slo leir i Terah. ²⁸ De brøt opp fra Terah og slo leir i Mitka. ²⁹ De brøt opp fra Mitka og slo leir i Hasmona. ³⁰ De brøt opp fra Hasmona og slo leir i Moserot. ³¹ De brøt opp fra Moserot og slo leir i Bene-Ja'akan. ³² De brøt opp fra Bene-Ja'akan og slo leir i Hor-Hagidgad. ³³ De brøt opp fra Hor-Hagidgad og slo leir i Jotbata. ³⁴ De brøt opp fra Jotbata og slo leir i Abrona. ³⁵ De brøt opp fra Abrona og slo leir i Esjon-Geber. ³⁶ De brøt opp fra Esjon-Geber og slo leir i Sinørkenen, som er Kadesj.

³⁷ De brøt opp fra Kadesj og slo leir ved fjellet Hor, på grensen til Edomlandet. ³⁸ Etter YHVHs befaling gikk presten Aron opp på fjellet Hor, og han døde der i det førtiende året etter at Israels barn hadde kommet ut av landet Egypt, på den første dagen i den femte måneden. ³⁹ Aron var hundre og tjuetre år gammel da han døde på fjellet Hor.

⁴⁰ Kanaaneerkongen i Arad, som bodde i Sør av Kanaans land, hørte om at Israels barn kom.

⁴¹ Så brøt de opp fra fjellet Hor og slo leir i Salmona.

⁴² De brøt opp fra Salmona og slo leir i Punon. ⁴³ De brøt opp fra Punon og slo leir i Obot.

⁴⁴ De brøt opp fra Obot og slo leir i Ijje-Abarim, ved grensen til Moab. ⁴⁵ De brøt opp fra Ijjim og slo leir i Dibon-Gad. ⁴⁶ De brøt opp fra Dibon-Gad og slo leir i Almon-Diblatajim. ⁴⁷ De brøt opp fra Almon-Diblatajim og slo leir i fjellene ved Abarim, foran Nebo. ⁴⁸ De brøt opp fra fjellene ved Abarim og slo leir på Moabslettene ved Jordan, rett overfor Jeriko. ⁴⁹ De slo leir ved Jordan, fra Bet-Jesjimot og helt til Abel Sjittim på Moab-slettene.

⁵⁰ På Moabslettene ved Jordan, rett overfor Jeriko, talte YHVH til Moshe, og sa: ⁵¹ «Tal til Israels barn og si til dem: Når dere har gått over Jordan og inn i Kanaans land, ⁵² da skal dere drive alle dem som bor i landet bort fra deres ansikt, ødelegge alle steinbildene deres og alle de støpte bildene deres og rive ned og ødelegge alle de høye stedene. ⁵³ Dere skal ta landet i eie og bosette dere i det, for Jeg har gitt dere landet til eiendom. ⁵⁴ Ved loddkasting skal dere skifte landet blant deres slekter. Til de større skal dere gi en større arv, og til de mindre skal dere gi en mindre arv. Enhver skal få den arv som tilfaller ham ved loddkasting. Dere skal arve etter stammene til deres fedre. ⁵⁵ Men hvis dere ikke driver dem som bor i landet, bort fra deres ansikt, skal det bli slik at de dere lar bli igjen, skal være som torner i øynene på dere og som sporer i siden på dere. De skal plage dere i landet der dere bor. ⁵⁶ Da skal det skje: Det Jeg hadde tenkt å gjøre med dem, skal Jeg gjøre med dere.»

[Til toppen](#)

Kapittel 34

¹ Så talte YHVH til Moshe og sa: ² «Befal Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i Kanaans land, er dette det landet som skal tilfalle dere som arv, Kanaans land med sine grenser.

³ Sørgrensen deres skal strekke seg fra Sinørkenen langs grensen til Edom, og deres sørgrense skal strekke seg til enden av Saltsjøen i øst. ⁴ Grensen deres skal dreie fra sørsiden av Akrabbimskaret, fortsette til sin og gå på sørsiden av Kadesj-Barnea. Videre skal den strekke seg til Hasar-Addar og fortsette til Asmon. ⁵ Grensen skal dreie fra Asmon til Egypterbekken, og den skal ende ved havet.

⁶ Som grense mot vest skal dere ha Storhavet som grense. Dette skal være vestgrensen deres.

⁷ Dette skal være grensen deres mot nord: Fra Storhavet skal dere merke ut grenselinjen deres til fjellet Hor. ⁸ Fra fjellet Hor skal dere merke ut grenselinjen til Lebo-Hamat. Så skal

grensen gå ut til Sedad. ⁹ Grensen skal fortsette til Sifron, og den skal ende i Hasar-Enan. Dette skal være nordgrensen deres.

¹⁰ Østgrensen deres skal dere merke ut fra Hasar-Enan til Sjefam. ¹¹ Grensen skal gå nedover fra Sjefam til Ribla, på østsiden av Ajin. Videre skal grensen gå nedover og nå fjellryggen på østsiden av Gennesaretsjøen. ¹² Grensen skal gå nedover langs Jordan, og den skal ende ved Saltsjøen. Dette skal være landet deres med grensene rundt.»

¹³ Så befalte Moshe Israels barn og sa: «Dette er det landet dere skal arve ved loddkasting, det som YHVH har befalt skal bli gitt til de ni stammene og til den halve stammen. ¹⁴ For stammen til Rubens barn, med alle deres fedres hus, og stammen til Gads barn, med alle deres fedres hus, har allerede fått sin arv. Halvparten av Manasses stamme har også fått sin arv. ¹⁵ De to stammene og den halve stammen har fått sin arv på denne siden av Jordan, rett overfor Jeriko, på østsiden mot soloppgangen.»

¹⁶ YHVH talte til Moshe og sa: ¹⁷ «Dette er navnene på de mennene som skal skifte landet som arv blant dere: Presten Elasar og Josva, Nuns sønn. ¹⁸ Du skal ta en høvding fra hver stamme til å skifte landet som arv. ¹⁹ Dette er navnene på mennene:

fra Juda stamme, Kaleb, Jefunnes sønn,

²⁰ fra Simeons barns stamme: Samuel, Ammihuds sønn,

²¹ fra Benjamins stamme: Elidad, Kislons sønn,

²² en høvding fra Dans barns stamme: Bukki, Joglis sønn,

²³ fra Josefs sønner: en høvding fra Manasses barns stamme: Hanniel, Efods sønn,

²⁴ og en høvding fra Efraims barns stamme: Kemuel, Sjiftans sønn,

²⁵ en høvding fra Sebulons barns stamme: Elisafan, Parnaks sønn,

²⁶ en høvding fra Jissakars barns stamme: Paltiel, Assans sønn,

²⁷ en høvding fra Asjers barns stamme: Akihud, Sjelomis sønn,

²⁸ og en høvding fra Naftalis barns stamme: Pedael, Ammihuds sønn.»

²⁹ Dette er de som YHVH befalte skulle skifte arven mellom Israels barn i Kanaans land.

[Til toppen](#)

Kapittel 35

¹ YHVH talte til Moshe på Moabslettene ved Jordan, rett overfor Jeriko, og sa: ² «Befal Israels barn at de skal gi levittene byer å bo i av den arven de har fått til eiendom. Dere skal også gi levittene fellesareal rundt byene. ³ De skal ha byene til å bo i. Fellesarealet deres skal være for kveget, buskapen og for alle dyrene deres. ⁴ Fellesarealet rundt byene, som dere skal gi til levittene, skal strekke seg fra bymuren og tusen alen utover hele veien rundt. ⁵ Utenfor byen skal dere måle to tusen alen på østsiden, to tusen alen på sørsiden, to tusen

alen på vestsiden og to tusen alen på nordsiden. Byen skal ligge i midten. Dette skal tilhøre dem som fellesareal for byene. ⁶ Blant de byene dere skal gi til levittene, skal du utpeke seks tilfluktbyer, dit en drapsmann skal kunne flykte. I tillegg til disse skal dere gi førtito byer til. ⁷ Alle byene dere skal gi til levittene, skal være førtiåtte. Sammen med dem skal dere gi fellesarealet som hører til. ⁸ Byene dere skal gi, skal være fra eiendommen til Israels barn. Fra en stor stamme skal dere gi mange, fra en mindre skal dere gi få. Hver av dem skal gi noen av byene sine til levittene ut fra hvor stor arv hver har fått.» Seks tilfluktbyer

⁹ Så talte YHVH til Moshe og sa: ¹⁰ «Tal til Israels barn og si til dem: Når dere har gått over Jordan og inn i Kanaans land, ¹¹ da skal dere peke ut de byene som skal være tilfluktbyer for dere, slik at en drapsmann som farer vill og dreper et menneske, kan flykte dit. ¹² Disse skal være tilfluktbyene deres fra blodhevneren, så drapsmannen ikke skal bli drept før han har blitt stilt for retten foran menigheten. ¹³ Av de byene dere gir, skal seks være tilfluktbyer for dere. ¹⁴ Dere skal gi tre byer på denne siden av Jordan, og dere skal gi tre byer i Kanaans land, som skal være tilfluktbyer. ¹⁵ Disse seks byene skal være en tilflukt både for Israels barn, for den fremmede, og for den som bor som gjest blant dem, så den som farer vill og slår et menneske i hjel, kan flykte dit.

¹⁶ Men hvis noen slår en annen med et redskap av jern, så han dør, er han en morder. Morderen skal sannelig dø. ¹⁷ Hvis noen slår en annen med en stein i hånden, en stein stor nok til å drepe med, så den andre dør, da er han en morder. Morderen skal sannelig dø. ¹⁸ Eller om noen slår en annen med et redskap av tre, sterkt nok til å drepe med, så den andre dør, da er han en morder. Morderen skal sannelig dø. ¹⁹ Blodhevneren selv kan drepe morderen. Når han treffer ham, kan han drepe ham. ²⁰ Hvis noen dytter til en annen på grunn av hat eller han ligger på lur og kaster noe på ham, så han dør, ²¹ eller han slår ham med neven på grunn av fiendskap, så han dør, da skal den som slo ham, sannelig dø. Han er en morder. Blodhevneren kan drepe morderen når han treffer ham.

²² Men dersom noen plutselig dytter til en annen uten at det er av fiendskap, eller kaster noe på en annen uten å ligge på lur, ²³ eller bruker en stein som er stor nok til å drepe en mann, og den faller på ham uten at han ser ham på forhånd, så han dør, men uten at han var hans fiende eller søkte å skade ham, ²⁴ da skal menigheten dømme mellom drapsmannen og blodhevneren ut fra disse rettsreglene. ²⁵ Så skal menigheten utfri drapsmannen fra blodhevnerens hånd, og menigheten skal sende ham tilbake til den tilfluktbyen han hadde flyktet til. Der skal han bli til øverstepresten som var salvet med hellig olje, er død. ²⁶ Men dersom drapsmannen noen gang skulle komme utenfor grensene til tilfluktbyen som han har flyktet til, ²⁷ og blodhevneren finner ham utenfor grensene til tilfluktbyen, og blodhevneren dreper drapsmannen, da får han ikke blodskyld. ²⁸ For han skulle ha blitt i tilfluktbyen helt til øverstepresten var død. Men etter øversteprestens død kan drapsmannen vende tilbake til jorden som er hans eiendom. ²⁹ Dette skal være en rettsgyldig lov for dere i alle slekter etter dere, overalt hvor dere bor.

³⁰ Den som slår et menneske i hjel, er en morder og skal drepes på flere vitners ord. Men ett vitne er ikke vitneutsagn nok til at et menneske kan dømmes til døden. ³¹ Men dere skal

ikke ta imot løsepenger for livet til en morder som er skyldig til døden; han skal sannelig dø.³² Dere skal heller ikke ta imot løsepenger for en som har flyktet til tilfluktbyen sin, så han kan vende tilbake og bo i landet før presten er død.³³ Dere skal ikke vanhellige landet der dere bor. For blod vanhelliger landet, og det kan ikke gjøres soning for landet, for blodet som er utøst der, uten ved blodet av den som utøste det.³⁴ Landet der dere bor skal du ikke gjøre urent, der Jeg bor i dets midte. For Jeg, YHVH, bor midt iblant Israels barn.»

[Til toppen](#)

Kapittel 36

⁷¹ Overhodene for fedrene til slektene til Gileads barn, han som var sønn av Makir, Manasses sønn, fra slektene til Josefs sønner, kom nå fram og talte framfor Moshe og høvdingene, overhodene for Israels barn.² Og de sa: «YHVH har befalt min herre å gi landet som arv ved loddkasting til Israels barn, og min herre ble befalt av YHVH å gi vår bror Selofhads arv til hans døtre.³ Hvis de blir gitt som koner til noen av sønnene fra de andre stammene av Israels barn, da vil arven deres bli tatt bort fra arven til våre fedre, og den blir lagt til arven til den stammen de vil tilhøre. Slik vil den bli tatt bort fra den delen som er vår arv.⁴ Når jubelåret kommer for Israels barn, da vil arven deres bli lagt til arven til den stammen de vil tilhøre. Så vil arven deres bli tatt bort fra arven til våre fedres stamme.»

⁵ Da befalte Moshe Israels barn etter YHVHs Ord, og sa: «Det er rett som stammen til Josefs sønner sier.⁶ Dette er hva YHVH befaler om Selofhads døtre. Han sier: La dem bli koner til dem som er best i deres egne øyne, men de kan bare gifte seg innenfor slekten av sin fars stamme,⁷ for at arven til Israels barn ikke skal skifte eier fra en stamme til en annen stamme, for alle Israels barn skal holde fast på arven til sine fedres stamme.⁸ Hver datter som eier en arv i en av Israels barns stammer, skal være kone til en i slekten av sin fars stamme, så hver enkelt av Israels barn kan eie sine fedres arv.⁹ På denne måten skal ingen arv skifte eier fra den ene stammen til en annen. For hver av Israels barns stammer skal beholde sin egen arv.»

Maftir¹⁰ Som YHVH hadde befalt Moshe, slik gjorde Selofhads døtre.¹¹ For Makla, Tirsa, Hogla, Milka og Noa, Selofhads døtre, ble gitt som koner til sønner av deres fars brødre.¹² De ble gitt som koner i slektene til barna til Manasse, Josefs sønn, og arven deres ble værende i stammen til deres fars slekt.

¹³ Dette er de budene og rettsreglene som YHVH ved Moshes hånd befalte Israels barn på Moabslettene ved Jordan, rett overfor Jeriko.

[Til toppen](#)